

»Poglej, Edi! Snežinke! Tako lepe so, kot da prihajajo iz pravljичnega sveta,« je rekla Zala, ko sta stala ob oknu. Edi je hitro zgrabil šal in rokavice. »Grem ven, naredil bom prvega snežaka!« Zala ga je hitro ujela: »Najprej pa morava skupaj okrasiti hišo! December je že tu in to je poseben mesec!«

Skupaj sta prinesla škatlo z okraski in se lotila dela. Edi je obesil svetleče lučke okoli vrat, Zala pa je na okna nalepila papirnate snežinke, ki jih je izdelala v šoli. Mama je na mizo postavila adventni venček s štirimi svečami. »Prva svečka bo gorela že nocoj,« je rekla mama, medtem ko je prižgala svečo. »To pomeni, da je adventni čas uradno tu. To je čas, ko se spomnimo, da je pomembno deliti ljubezen in pomoč z drugimi,« je dodala. Vsi so sedli za mizo, oče pa je prebral kratko zgodbico o Miklavžu, ki je prihajal že čez nekaj dni.

Na predvečer Miklavža sta Zala in Edi nastavila svoje čevlje pred vhodna vrata. »Misliš, da mi bo Miklavž prinesel kaj sladkega?« je vprašala Zala. »Če si bila pridna, zagotovo,« ji je odgovoril Edi. Naslednje jutro sta z navdušenjem odhitela k vratom. V njunih čevljih so bile sladkarije, orehi in celo majhno darilo. »Poglej, Zala! Dobila sem novo žogico za pingpong!« je navdušeno vzkliknil Edi. Zala pa je razveselila čokolada, zavita v bleščeč papir. »Hvala, Miklavž!« sta vzkliknila oba.

V sredini meseca so se z družino odpravili na mestno drsališče. »Zala, pazi!« je zavpil Edi, ko je Zala prvič stopila na led in skoraj padla. A hitro jo je ujel in ji pomagal najti ravnotežje. Po nekaj krogih je že samozavestno drsala in uživala v drsenju. »Drsanje je tako zabavno! Komaj čakam, da spet pridemo,« je rekla Zala, ko so si po drsanju privoščili vročo čokolado in piškote v bližnji kavarni. Ulice mesta so bile okrašene z lučkami, na vsakem vogalu pa je dišalo po cimetu in medenjakih.

Ko se je bližal božič, so z družino začeli pripravljati miniaturno božično vasico in okraske za smrečico. Edi je na vrh smrečice postavil zvezdo, ki jo je izdelal iz zlatega papirja. »Ta zvezda bo svetila do neba, da bo Božiček našel našo hišo,« je rekel. Na božični večer so vsi skupaj peli božične pesmi, prižgali svečke in opazovali vasico s hiškami in figuricami, ki so jih skrbno postavili na posebno mesto v dnevni sobi. Zala in Edi sta pred spanjem pustila piškote in mleko za Božička. Naslednje jutro sta našla darila pod smrečico – Edi je dobil nove barvice, Zala pa knjigo z zgodbami. »Hvala, Božiček!« sta vzkliknila oba.

Ob koncu meseca sta z nestrpnostjo pričakovala silvestrovo. Mama je pripravila posebno večerjo, oče pa je okrasil mizo s prazničnimi svečami in lesketajočimi trakovi. Zala in Edi sta izdelala majhne okraske, ki so jih obesili na stole. »Želim si, da bi bilo novo leto polno zabave in dogodivščin,« je rekla Zala, ko je zapisovala svoje želje za prihodnje leto. »In da bi bilo veliko snega za sankanje,« je dodal Edi.

Na silvestrovo so se vsi zbrali na vaškem trgu, kjer so peli, plesali in čakali polnoč. Ko je ura odbila dvanajst, je nebo osvetlil ognjemet. Zala in Edi sta si voščila srečno novo leto in si obljubila, da bosta tudi v prihajajočem letu poskrbela za čim več veselih trenutkov. »To bo naše najboljše leto doslej,« je rekla Zala, medtem ko sta opazovala, kako se je svetlikal sneg pod ognjemetom.

Naslednji dan sta skupaj zapisala vse dogodivščine decembra v svoj dnevnik. »Tako poseben mesec je bil,« je rekla Zala. »Komaj čakam, da znova pride december!« Edi pa je narisal snežaka in dodal: »A do takrat naju čaka še veliko dogodivščin – začeti morava s sankanjem!« In že naslednji trenutek sta s smehom stekla na dvorišče, kjer je na novo zabavo čakal sveže zapadel sneg.

